РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

5 май 2011 година *

По дело C-537/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Upper Tribunal (Обединено кралство) с акт от 15 декември 2009 г., постъпил в Съда на 21 декември 2009 г., в рамките на производство по дело

Ralph James Bartlett,

Natalio Gonzalez Ramos,

Jason Michael Taylor

срещу

Secretary of State for Work and Pensions,

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot (докладчик), председател на състав, г-н K. Schiemann, г-н L. Bay Larsen, г-жа C. Toader и г-н E. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-жа R. Şereş, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 декември 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за г-н Gonzalez Ramos, от г-н S. Penfold, solicitor, и г-н S. Cox, barrister,

— за правителството на Обединеното кралство, от г-н L. Seeboruth и г-н S. Ossowski, в качеството на представители, подпомагани от г-н T. Ward, barrister,

— за Европейската комисия, от г-жа N. Yerrell и г-н V. Kreuschitz, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 4, параграф 2а от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35), изменен с Регламент (ЕО) № 631/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. (ОВ L 100, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 32, наричан по-нататък „Регламент № 1408/71“), както и на Регламент № 1408/71, в тази негова последна редакция, изменен с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година (ОВ L 117, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 211, наричан по-нататък „измененият Регламент № 1408/71“), и относно валидността на член 10а от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент.

2 Запитването е отправено в рамките на спорове между г-н Bartlett, г-н Gonzalez Ramos и г-н Taylor и Secretary of State for Work and Pensions относно отнемането на правото им на компонента „подвижност“ на помощта за издръжка на лица с увреждания („disability living allowance“, наричана по-нататък „DLA“), с мотива че те вече не отговарят на условията за присъствие и за пребиваване във Великобритания.

Правна уредба

Право на Съюза

3 В член 1, буква у) от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент се уточнява:

„обезщетения„ […] означава всички обезщетения и пенсии, включително всички техни елементи, които съобразно разпоредбите на дял III се изплащат от обществени фондове, увеличения от [преизчисление] и допълнителни [отчисления], както и еднократни обезщетения, които могат да се изплащат вместо пенсии, и плащания под формата на възстановяване на вноски“.

4 Член 4, параграф 1 от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент гласи:

„Настоящият регламент се прилага за цялото законодателство, което се отнася до следните клонове на социално осигуряване:

а) обезщетения за болест и майчинство;

б) обезщетения за инвалидност, включително обезщетенията за поддържане или подобряване на способността за придобиване на доходи;

[…]“.

5 Член 4, параграф 2а от Регламент № 1408/71 гласи:

„Настоящият регламент се прилага за специални обезщетения, получавани без вноски, които са предвидени съгласно друго законодателство или схеми, освен посочените в параграф 1, или които са изключени по силата на параграф 4, когато въпросните обезщетения са предназначени:

а) да осигуряват допълнително, заместващо или спомагателно покритие за рисковете, посрещани от клоновете на социално осигуряване, посочени в параграф 1, букви от а) до з);

б) единствено като специфична закрила за лица с увреждания“.

6 Член 4, параграф 2а от изменения Регламент № 1408/71 предвижда:

„Настоящият член се прилага към специални парични обезщетения, независещи от вноски, които с[а] предвидени по законодателство, което поради своя персонален обхват, цели и/или условия за придобиване на право има характеристиките както на законодателство за социално осигуряване по параграф 1, така и на социално подпомагане.

„Специални парични обезщетения, независещи от вноски“, означава тези:

а) които имат за цел да осигурят или:

i) допълващо, заместващо или спомагателно покритие срещу рискове, обхванати от клоновете на социалното осигуряване по параграф 1, и които гарантират на съответните лица минимален доход за издръжка с оглед на икономическото и социалното положение в съответната държава членка; или

ii) единствено специфична закрила на хората с увреждания, тясно свързана със социалната среда на споменатото лице в съответната държава членка, и

б) когато финансирането произтича изключително от задължително данъчно облагане, имащо за цел да покрие общите публични разходи и условията за предоставяне и изчисляване на обезщетенията не зависят от каквато и да е вноска по отношение на бенефициера. Независимо от това, обезщетенията, предоставени за допълване на обезщетение на основата на вноски, няма да се считат за обезщетения на основата на вноски само поради тази причина; и

в) които са посочени в приложение IIa“.

7 Член 10, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент предвижда:

„Ако в настоящия регламент не е предвидено друго, придобитите съгласно законодателството на една или повече държави членки парични обезщетения за инвалидност, старост или за преживяло лице, пенсия за трудова злополука или

професионална болест и помощи при смърт не подлежат на никакво намаление, изменение, спиране, отнемане или конфискация, поради факта, че получателят пребивава на територията на държава членка, различна от тази, в която се намира институцията, която отговаря за изплащането на обезщетенията“.

8 В член 10a, параграф 1 от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент обаче се уточнява, че разпоредбите на член 10 и дял III не се прилагат към специалните парични обезщетения, независещи от вноски по член 4, параграф 2a от посочените регламенти, както и че съответните лица получават тези обезщетения изключително на територията на държавата членка, в която те пребиват, и съобразно законодателството на тази държава, при условие че тези обезщетения са посочени в приложение IIa към същите регламенти.“

9 DLA е посочена в приложение IIa към Регламент № 1408/71 и към същия изменен регламент, към което препраща член 10a, параграф 1 от тези регламенти.

Национално право

10 Член 63 от Закона от 1992 г. за вноските и обезщетенията за социално осигуряване (Social Security Contributions and Benefits Act 1992, наричан по-нататък „Закон от 1992 г.“) предвижда:

„Обезщетенията, независещи от вноски, по смисъла на част III от настоящия закон са следните:

а) добавка за обгрижване на хора с увреждания;

b) помощ за сериозна нетрудоспособност (с увеличение в зависимост от възрастта или за възрастни или деца на издръжка);

c) помощ за лице, полагащо грижи (с увеличение за възрастни на издръжка);

d) [DLA];

[…]“.

11 В член 71 от Закона от 1992 г., озаглавен „Помощ за издръжка на лица с увреждания“, режимът на DLA е описан по следния начин:

„1) [DLA] обхваща компонент „грижа“ и компонент „подвижност“.

2) Лице, което се ползва от право на [DLA], може да има право на един от двата или на двата компонента.

3) Единият от двата компонента може да бъде предоставен на дадено лице срочно или безсрочно; ако лицето обаче се ползва от двата компонента на [DLA], то не може да ги получава за определени срокове с различна продължителност.

4) Седмичният размер на изплащаната на дадено лице [DLA] за седмица, за която то има право на един компонент, е седмичният размер, приложим по отношение на този компонент, определен в съответствие с настоящия закон или с правилниците, приети на основание на този закон.

5) Седмичният размер на изплащаната на дадено лице [DLA] за седмица, за която то има право на двата компонента, е общата сума от седмичните размери, приложими по отношение на така установените два компонента.

6) Дадено лице има право на [DLA] само ако отговаря на условията за пребиваване и присъствие във Великобритания".

12 Член 73 от Закона от 1992 г. уточнява условията за отпускане на компонента „подвижност" на DLA по следния начин:

„1) Съгласно разпоредбите на настоящия закон дадено лице има право на компонента „подвижност" на [DLA] за всеки период, през който е достигнало изискваната възраст и:

a) страда от физическо увреждане, което му пречи да върви или на практика не му позволява да върви или

b) по отношение на него се прилага параграф 2 по-долу, или

c) по отношение на него се прилага параграф 3 по-долу, или

d) е в състояние да върви, но страда от толкова сериозно физическо или психическо увреждане, че независимо от евентуалната си способност да се движи по собствена инициатива по известните му маршрути, не може да се ползва от тази възможност извън жилището си, без помощта или наблюдението на друго лице през по-голямата част от времето.

1 A) „Изисквана възраст“ по смисъла на параграф 1 по-горе означава:

a) що се отнася до условията, посочени в буква a), b) или c) от посочения параграф, 3-годишна възраст;

b) що се отнася до условията, посочени в буква d) от посочения параграф — 5-годишна възраст;

2) Настоящият параграф се прилага по отношение на дадено лице, ако:

a) то едновременно е сляпо и глухо и

b) отговаря на всички други условия, които могат да бъдат поставени.

3) Настоящият параграф се прилага по отношение на дадено лице, ако:

a) то страда от сериозно психическо разстройство;

b) има сериозни поведенчески проблеми и

c) отговаря на всички условия, посочени в член 72, параграф 1, букви b) и c) по-горе.

[…]

8) Дадено лице има право на компонента „подвижност“ за определен период само ако през по-голямата част от този период неговото състояние му позволява да се ползва от време на време от съоръжения, улесняващи придвижването му.

9) Дадено лице има право на компонента „подвижност“ на [DLA] само ако:

a) през:

i) трите месеца, които непосредствено предхождат датата, на която отпускането на този компонент ще породи правно действие, или

ii) всякакъв друг евентуално наложен тримесечен период, то отговаря или може да отговаря на едно от условията по параграф 1, букви a)—d) по-горе и

b) може да продължи да отговаря на едно от тези условия през:

i) шестте месеца, следващи тази дата или

ii) (ако смъртта му може да се очаква в период от шест месеца, считано от тази дата) периода между тази дата и датата на смъртта му.

[…]

10) Компонентът „подвижност“ обхваща два седмични размера.

[…]“.

13 В член 2, параграф 1, буква а) от Правилника за социално осигуряване (помощи за издръжка на лица с увреждания) от 1991 г. (Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991, наричан по-нататък „Правилникът от 1991 г.“) се уточняват по-специално предвидените в член 71, параграф 6 от Закона от 1992 г. условия за пребиваване и присъствие във Великобритания.

Споровете по главното производство и преюдициалните въпроси

14 Споровете по главното производство се отнасят до подадените от г-н Bartlett, г-н Gonzalez Ramos и г-н Taylor жалби за отмяна срещу решения на Secretary of State for Work and Pensions, с които последният отменя правото им на DLA, с мотива че те вече не отговарят на условията за пребиваване и за присъствие във Великобритания. Тези решения са приети съответно на 13 май 2005 г., 28 февруари 2002 г. и 8 септември 2005 г.

15 Жалбите на жалбоподателите са отхвърлени от компетентните юрисдикции в първоинстанционното производство. Сезираният с трите спора Upper Tribunal приема, че в съответствие с Решение на Съда от 18 октомври 2007 г. по дело Комисия/Парламент и Съвет (C-299/05, Сборник, стр. I-8695), компонентът „грижа“ на DLA трябва да се разглежда като обезщетение за болест по смисъла на изменения Регламент № 1408/71, поради което неговото отпускане не може да бъде поставено в зависимост от такива условия.

16 Що се отнася до компонента „подвижност“ на това обезщетение, Upper Tribunal приема, че след като неговото отпускане не е обусловено от критерий за средства и той не гарантира минимален доход за издръжка, този компонент прилича повече на социалноосигурително обезщетение, отколкото на специално обезщетение, независещо от вноски.

17 Upper Tribunal посочва, че във всеки случай в Решение по дело Комисия/Парламент и Съвет, посочено по-горе, Съдът се е произнесъл само с оглед на изменения Регламент № 1408/71, който се прилага считано от 5 май 2005 г. и следователно това решение не може да предопредели тълкуването на Регламент № 1408/71.

18 Ето защо Upper Tribunal решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) а) Може ли предвиденият в членове 71—76 от [Закона от 1992 г.] компонент „подвижност“ на [DLA], за периодите от време, през които се прилага Регламент [№ 1408/71], да бъде квалифициран отделно от [DLA] в нейната цялост, като социалноосигурително обезщетение по смисъла на член 4, параграф 1 от посочения регламент или като специално обезщетение, независещо от вноски, по смисъла на член 4, параграф 2а от същия регламент, или по друг начин?

б) При утвърдителен отговор на въпрос а), каква е правилната квалификация?

в) При отрицателен отговор на въпрос а), каква е правилната квалификация на [DLA]?

г) В случай че на въпрос б) или в) бъде даден отговор в смисъл, че компонентът „подвижност“ трябва да се квалифицира като социалноосигурително обезщетение, въпросното обезщетение представлява ли обезщетение за болест по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) [от Регламент № 1408/71] или обезщетение за инвалидност по смисъла на член 4, параграф 1, буква б) [от този регламент]?

д) От значение ли е установеното в точка 2 от диспозитива на Решение по дело [Комисия/Парламент и Съвет, посочено по-горе] ограничение във времето за отговорите на който е и да е от посочените по-горе въпроси?

2) а) Може ли предвиденият в членове 71—76 [от Закона от 1992 г.] компонент „подвижност“ на [DLA] за периодите, през които се прилага [измененият Регламент № 1408/71], да бъде квалифициран отделно от [DLA] в нейната цялост, като социалноосигурително обезщетение по смисъла на член 4, параграф 1 от посочения регламент, или като специално обезщетение, независещо от вноски, по смисъла на член 4, параграф 2а от същия регламент, или по друг начин?

б) При утвърдителен отговор на въпрос а), каква е правилната квалификация?

в) При отрицателен отговор на въпрос а), каква е правилната квалификация на [DLA]?

г) В случай че на въпрос б) или в) бъде даден отговор в смисъл, че компонентът „подвижност“ трябва да се квалифицира като социалноосигурително обезщетение, въпросното обезщетение представлява ли обезщетение за болест по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) [от изменения Регламент № 1408/71] или обезщетение за инвалидност по смисъла на член 4, параграф 1, буква б) [от този регламент]?

3) Ако при отговора на предходните въпроси Съдът приеме, че компонентът „подвижност“ основателно трябва да се квалифицира като специално обезщетение, независещо от вноски, съществуват ли други норми или принципи на общностното право, които са от значение за това дали Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия има право да се позовава на едно от условията за пребиваване или присъствие, посочени в член 2, параграф 1, буква а) от [Правилника от 1991 г.] при обстоятелства като разглежданите по настоящите дела?“.

По преюдициалните въпроси

По първите два въпроса

19 С първите си два въпроса, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали член 4, параграф 2а от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент трябва да се тълкува в смисъл, че компонентът „подвижност“ на DLA представлява специално парично обезщетение, независещо от вноски, по смисъла на тази разпоредба.

20 За да се отговори на тези въпроси, най-напред следва да се определи дали компонентът „подвижност“ на DLA може да се разглежда сам по себе си като „обезщетение“ по смисъла на член 1, буква у) от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент.

21 В това отношение следва да се припомни, че в точка 69 от Решение по дело Комисия/Парламент и Съвет, посочено по-горе, Съдът приема, че компонентът „подвижност“ на DLA може да се индивидуализира по такъв начин, че да може да се посочи в списъка, съдържащ се в приложение IIа към изменения Регламент № 1408/71, в случай че Обединеното кралство реши да създаде помощ,

отнасяща се само до този компонент. От това следва, че компонентът „подвижност“ на DLA сам по себе си представлява „обезщетение“ по смисъла на член 1, буква у) от изменения Регламент № 1408/71.

22 По същите съображения такава констатация се налага и по отношение на Регламент № 1408/71.

23 Следователно трябва да се приеме, че компонентът „подвижност“ на DLA също може да представлява „обезщетение“ по смисъла на член 1, буква у) от Регламент № 1408/71.

24 По-нататък, както уточнява Съдът, безспорно е, че компонентът „подвижност“ на DLA има характер на обезщетение, независещо от вноски (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Парламент и Съвет, посочено по-горе, точка 74), и че той представлява парично обезщетение.

25 Що се отнася до това дали компонентът „подвижност“ на DLA е специален, Съдът уточнява, че за DLA може да се счете, че съдържа компонент на „социална помощ“, както и че компонентът „подвижност“ на DLA „би могъл“ да се счита за специално обезщетение, независещо от вноски, и поради това може законно да се посочи в списъка в приложение IIa към изменения Регламент № 1408/71 като обезщетение, което не може да бъде изнасяно (вж. Решение по дело Комисия/Парламент и Съвет, посочено по-горе, точки 67 и 74). При това положение Съдът, който отменя посочването на DLA в съдържащия се в това приложение списък, решава временно да запази последиците от това включване по отношение единствено на частта „подвижност“ на DLA, за да може в разумен срок да се вземат необходимите мерки за гарантиране на включването ѝ в посоченото приложение (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Парламент и Съвет, посочено по-горе, точка 75). Следователно според Съда компонентът „подвижност“ на DLA може да има специален характер по смисъла на член 4, параграф 2а от изменения Регламент № 1408/71.

26 Следва да се припомни също, че според практиката на Съда посоченият специален характер на дадено обезщетение се определя от неговата цел (вж. по-специално Решение от 6 юли 2006 г. по дело Kersbergen-Lap и Dams-Shipper, C-154/05, Recueil, стр. I-6249, точка 30 и цитираната съдебна практика).

27 В това отношение може да се отбележи, както поддържат и правителството на Обединеното кралство, и Европейската комисия, че компонентът „подвижност“ на DLA има за цел да осигури специфична закрила на лицата с увреждания по смисъла на член 4, параграф 2а, буква б) от Регламент № 1408/71 и на изменения Регламент № 1408/71, тъй като единствената цел, която той преследва, е насърчаване на самостоятелността и на социалната интеграция на тези лица, както и, доколкото е възможно, подпомагане на последните да водят живот, подобен на този на лицата без увреждания. Затова увреждането само по себе си е това, което поражда право на това обезщетение и позволява в зависимост от степента на затруднена подвижност на съответното лице да се определи размерът на предоставеното обезщетение.

28 От представените в съдебното заседание становища е видно и че размерът на компонента „подвижност“ на DLA, който зависи от разходите за проблеми, свързани с подвижността на ползващото се лице в съответната държава членка, е тясно свързан със социалната среда на същото лице в тази държава.

29 Освен това и с цел изчерпателност от данните по преписката и от представените в съдебното заседание становища е видно, че на практика компонентът „подвижност“ на DLA най-често се ползва от лица, които страдат от увреждане, което засяга значително тяхната подвижност, и че от това непременно следва, че макар националната правна уредба да не предвижда критерий за средства, в по-голямата част от случаите от това обезщетение се ползват лица, които не могат да работят поради увреждането си.

30 Следователно предвид гореизложеното трябва да се констатира, че компонентът „подвижност“ на DLA трябва да се разглежда като специален по смисъла както на член 4, параграф 2а от изменения Регламент № 1408/71, така и на член 4, параграф 2а от Регламент № 1408/71.

31 Що се отнася до това дали, както твърди г-н Gonzalez Ramos, такова обезщетение не би могло повече да се разглежда като включено в приложение IIа към изменения Регламент № 1408/71, тъй като Обединеното кралство не е взело в предоставения му от Съда в посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Парламент и Съвет разумен срок необходимите за това мерки, следва да се констатира, че във всеки случай тази държава членка е приела въпросните мерки. Всъщност компонентът „подвижност“ на DLA е сред обезщетенията, посочени в приложение X към Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 200, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82), изменен с Регламент (ЕО) № 988/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година (ОВ L 284, стр. 43).

32 Накрая, не може валидно да се поддържа, че компонентът „подвижност“ на DLA не може да се счете за посочен в приложение IIа към Регламент № 1408/71, поради това че не е споменат индивидуално, а е посочена DLA, от която е част, тъй като в разглежданата в главното производство национална правна уредба DLA винаги е имала два ясно определени компонента.

33 Поради това на първите два въпроса следва да се отговори, че член 4, параграф 2а от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент трябва да се тълкува в смисъл, че компонентът „подвижност“ на DLA представлява специално парично обезщетение, независещо от вноски, по смисъла на тази разпоредба, което е посочено в приложение IIа към тези регламенти.

По третия въпрос

34 С третия си въпрос запитващата юрисдикция иска от Съда да установи по същество валидността на член 10а от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент с оглед на „другите норми или принципи на общностното право“, доколкото той допуска в хипотезата, при която компонентът „подвижност“ на DLA представлява специално обезщетение, независещо от вноски, по смисъла на член 4, параграф 2а от Регламент № 1408/71 и на същия изменен регламент, неговото отпускане да се постави в зависимост от условия за пребиваване и присъствие във Великобритания.

35 В този смисъл запитващата юрисдикция не дава никакво указание относно разпоредбата или разпоредбите от правото на Съюза, с оглед на които трябва да се направи тази преценка.

36 При подобни обстоятелства Съдът е уточнил, че негова задача е да изведе от цялата предоставена от националния съд информация, и по-специално от мотивите на акта за преюдициално запитване, съответните разпоредби от правото на Съюза, като вземе предвид предмета на спора в главното производство (вж. в този смисъл Решение от 20 април 1988 г. по дело Bekaert, 204/87, Recueil, стр. 2029, точка 7 и цитираната съдебна практика).

37 В това отношение следва да се вземат предвид нормите относно свободното движение на работници и тези относно гражданството на Съюза.

38 Във връзка с първия аспект Съдът вече е приел, че разпоредбите на Регламент № 1408/71, свързани с отмяната на клаузите за пребиваване, представляват мерки за прилагане на член 48 ДФЕС, взети с оглед на установяването в областта на социалното осигуряване на свободното движение на работници, гарантирано от член 45 ДФЕС, както и че що се отнася до специалните обезщетения, независещи от вноски, които са посочени в приложение IIа към Регламент № 1408/71,

при прилагането на член 48 ДФЕС законодателят на Съюза може да приема разпоредби, дерогиращи принципа на износимост на социалноосигурителните обезщетения. По-специално при отпускането на обезщетения, тясно свързани със социалната среда, е законно да се постави условие за пребиваване в държавата на компетентната институция (вж. в този смисъл Решение от 18 декември 2007 г. по дело Habelt и др., C-396/05, C-419/05 и C-450/05, Сборник, стр. I-11895, точки 78 и 81, както и цитираната съдебна практика).

39 Както бе уточнено при отговора на първите два въпроса, това се отнася и за компонента „подвижност“ на DLA.

40 Следователно трябва да се приеме, че член 10а от Регламент № 1408/71 и от същия изменен регламент, доколкото допуска отпускането на компонента „подвижност“ на DLA да бъде поставено в зависимост от условия за пребиваване и за присъствие във Великобритания, не е несъвместим със свободното движение на лица, и по-специално с член 48 ДФЕС.

41 Що се отнася до нормите относно гражданството на Съюза, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика член 21 ДФЕС, който установява правото на всеки гражданин на Съюза свободно да се придвижва и да пребивава на територията на държавите членки, се конкретизира в член 45 ДФЕС (вж. по-специално Решение от 11 септември 2007 г. по дело Hendrix, C-287/05, Сборник, стр. I-6909, точка 61) и по тази причина Съдът не следва да се произнася в това отношение по делото в главното производство.

42 От всичко гореизложено следва, че при разглеждането на третия въпрос не се открива никакво обстоятелство, което може да засегне валидността на член 10а от Регламент № 1408/71 в едната или другата му редакция, приложима в споровете по главното производство, доколкото този член допуска отпускането на

компонента „подвижност“ на помощта за издръжка на лица с увреждания да бъде поставено в зависимост от условия за пребиваване и за присъствие във Великобритания.

По съдебните разноски

43 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Член 4, параграф 2а от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 631/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година, както и с Регламент № 1408/71 в тази последна редакция, изменен с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година, трябва да се тълкува в смисъл, че компонентът „подвижност“ на помощта за издръжка на лица с увреждания („disability living allowance“) представлява специално парично обезщетение, независещо от вноски, по смисъла на тази разпоредба, което е посочено в приложение IIа към тези регламенти.

2) **При разглеждането на третия въпрос не се открива никакво обстоятелство, което може да засегне валидността на член 10а от Регламент № 1408/71 в едната или другата му редакция, приложима в споровете по главното производство, доколкото този член допуска отпускането на компонента „подвижност“ на помощта за издръжка на лица с увреждания да бъде поставено в зависимост от условия за пребиваване и за присъствие във Великобритания.**

Подписи